

secundū vulgi rumorē occisos. Sed ad tēp⁹ ex iniūct⁹
eis penitētia se latuisse dicebāt: et quadā corporis v⁹m
bra eas alliciētes ipsas turpit illusērūt.

Non indignabūt. Quia in exemplis ante posit⁹
facta est mētio de patribus cōscriptis & viris merito
nobilitate & dignitate famos⁹: & maxime in p̄cedētē
facta est mētio de grachis & scipionibus q̄ omnes fue
rūt quedā lumina romana. ideo autor cum eoꝝ reue
rētia ponit exēpla ibi. Ambig⁹ debet &c. Dicit ergo
lumina nostre vrbis (de q̄bus in p̄cedentib⁹ exemplis
dictum est) nō indignabuntur si inter eorum fulgo
rem eximiu⁹: centurionum virtus (de quibus dictur⁹
sum) spectādam. id ē intuendā se in sequētib⁹ offert
Et subdit rationem: q̄a sicut humilitas amplitudinez
venerari debet. id ē debet p̄mo exaltari: ita nouitas
bone idolis nō est spernēda: sed magis nobilitate fouē
da. An abigi debet Ticius. Hic Cvt diceba
tur) ponit militum exempla. Et p̄mo exemplū de p̄o
cio & ticio siue tocio vt diuersē līre habent: qui cū p̄ ce
fare aduersus Pompeyū pugnaret a Scipione ipsius
Pompey socero bello capit. & sibi vita. si cesarē velle
dimittere et Pompeiū sequi. ab ipso permittitur: q̄ pro
missis gratias agens. potius dixit se vita velle carere
q̄ cesarem dimittere: cuius animus fuit sine ullis ima
ginibus nobilis. puta quia nō de magno genere cū sim
plex siue gregarius miles fuit.

Idem cōstantie p̄positū. Ponit alteri⁹ sc̄z menii
militis exemplū: qui cū p̄ Octavianō augusto contra
Anthoniū multas excellētes pugnas edidisset. si quis
circumuentus hostium. in prouisus captus fuit. Et in
alexādriā ad Anthoniū ductus: a quo interrogat⁹ fu
it. Quid sibi de ipso fiendum videret: qui animo con
stanti respondēs inquit. Iugulari me iube: quia nō sa
lutis beneficio: neq̄ mōtis supplicō abduci. id ē remo
ueri possum: vt aut cesaris miles desinā: aut tu⁹ esse
incipiā. factum q̄ est vt quo cōstantius vitā contēpsit.